

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 4.—
» Nemčijo . . . » 5.—
» ostalo inozemstvo . . » 6.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 10 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravníštvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvó lista „Mir“ v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnohranilnični račun št. 96.232.

Leto XXXVI.

Celovec, 24. avgusta 1917.

Št. 34.

Papežev predlog za mir.

Sveti oče je kot namestnik Kristusov knez miru v pravem pomenu besede in se je kot takega tudi v grozni svetovni vojni izkazal. Ko so valovi sovraštva preplavili ves svet in se je krščanska ljubezen potapljala v rekah krvi, je bil edino cerkveni vladar v Rimu, ki ga vrtnice sovraštva med narodi ni mogel potegniti s seboj; sv. oče Benedikt XV. je marveč v prvem letu vojne v svojem oklicu na narode opominjal narode, naj ne pozabijo vendar na zapoved krščanske ljubezni; vsi ljudje, vsi narodi smo otroci enega Boga. Njegovega klica niso nikjer poslušali, ne sovražniki, ne pri nas; pri nas je bil marveč plamen sovraštva še na znotraj razširil, in pričelo se je preganjanje slovanskih narodov, pri nas predvsem preganjanje slovenske duhovščine. V drugem svojem oklicu je zaklinjal državne poglavarje, da naj se vsedejo k mirovni mizi in se začnejo pogajati. Tudi ta oklic je ostal brez uspeha. Počasi je začelo prodirati prepričanje, da orožje ne bo odločilo in da teče zaman toliko dragocene človeške krvi, kakor je sv. oče že koj v začetku napovedal. Naš ljudski vladar Karel I. je bil prvi izmed vladarjev, ki je sledil klicu sv. očeta in odločno povdaril: „Jaz hočem mir!“

Sedaj se je papež v tretjič obrnil na vladarje vojskujočih se držav in stavljal konkretne predloge za mir. Bodo tisti, ki imajo vladarsko oblast od Boga, sedaj poslušali klic božjega namestnika? Zdi se, da so sedaj za mir vsi narodi bolj sprejemljivi. Celo na Angleškem, kjer je vojna trdovratnost najmočnejša, še popolnoma nezlomljena, se kažejo znaki hrepenenja po miru. Nota sv. očeta na vladarje je pa po vsebini tudi taka, da se državniki lahko kar vsedejo skupno k mizi in se na podlagi papeževih predlogov začnejo pogajati. Pravičnost na vse strani, to je podlaga papeževih mirovnih predlogov. Eno se nam zdi gotovo: Četudi bi morda ta ali ona država ne marala slediti klicu sv. očeta, se mir bliža. Papeževa nota bo vsaj posredno vplivala na vse in mirovno gibanje vsaj pospešila.

Avstro-Ogrska in Nemčija.

Apostolski nuncij na Dunaju, nadškof trebišondski grof Valfrè di Bonzo, je 18. t. m. izročil cesarju Karlu pismo papeža Benedikta XV. v Reichenau.

Vsebina papeževé note

je sledeča:

Na poglavarje vojskujočih se držav!

Od dneva, ko smo sredi grozot, strašne nad Evropo zbesnele vojne nastopili Svoj pontifikat, smo si zastavili trojni cilj: Ohraniti nasproti vsem vojskujočim se popolno nepristranost, kakor se to spodobi tistemu, ki je skupni oče in ki vse otroke z isto ljubeznijo oklepa; neprestano si prizadevati, vsem izkazati največjo mero dobrot, to brez ozira na osebo, brez razlike narodnosti ali vere, kakor Nam zaukazuje splošni zakon usmiljenja kakor tudi od Kristusa Nam izročena najvišja duhovniška služba; konečno — kakor to ravnotako zahteva Naše poslanstvo kot miritelj — ničesar opustiti, kar je v Naši moči, in bi moglo pomagati, pospešiti konec te sile, s tem da poizkusimo, privedi narode in njihove poglavarje do zmernejših sklepov, do mirnega prevdaranja miru, pravičnega in trajnega miru.

Kdor je tekom teh ravno preteklih treh bolestnih let zasledoval Naše delovanje, je lahko spoznal, da smo ostali vedno zvesti Svojemu sklepu, ostati popolnoma nepristranski, in Svoji nalogi dobroteljski, in da nismo prenehali, opominjati vojskujoče se narode in njihove vlade, da postanejo zopet bratje, četudi ni bilo naznanjeno vse javnosti, kar smo podvzeli, da dosežemo ta tako blagi cilj.

Proti koncu prvega vojnega leta smo bojujoče se narode živahno opominjali in jim razen tega pokazali pot, ki vodi do trdnega, za vse častnega miru.

Naš klic se po nesreči ni poslušal in z vsemi svojimi grozotami se je vojna nadaljni dve leti besno nadaljevala. Postala je še groznejša in se je razširila na suhem, na morju do ozračja. Videti je bilo obup in smrt naš nebranjeno mest, nad mirnimi vasmí, nad njihovimi podložnim prebivalstvom. In danes nihče ne more presoditi, za koliko bi se trpljenja vseh pomnožila in poostrišla, če bi se tem trem krvavim letom pridružili še nadaljni meseci ali še huje, nadaljna leta. Ali naj bo civilizirani svet le smrtno polje? In bo ta slavna in cvetoča Evropa, kakor od splošne blaznosti prevzeta, hitela prepadu nasproti in sama nase položila roko?

V nadaljnem povdarja papež v noti, da v očigled te velike nevarnosti iznova kliče k miru, on, ki ne zasleduje nobenih političnih posebnih namenov, ampak ga vodi edinole čut najvišje dolžnosti kot skupni oče vernikov. Sedaj prehaja k določnim in izvedljivim predlogom in vabi vlade vojujočih se narodov, da se sporazumijo v sledečih točkah, ki morajo biti, kakor se zdi, podlaga pravičnega in trajnega miru, pri čemu ostane vladam prepuščeno, da te predloge pobliže določijo in jih izpopolnijo.

Prva podlaga mora biti, da moralna moč pravice stopi na mesto materialne sile; zato se naj po pravičnem sporazumu vseh zmanjšajo istočasno in medsebojno oboroževanja in sicer v taki meri, kolikor je potrebno in zadostuje, da se v vsaki državi vzdržuje javni red; namesto bojnih sil naj se uvede razsodišče ter se naj določijo gotove kazenske zagotovitve proti tisti državi, ki bi ne marala mednarodne spore prepustiti v razsodbo razsodišču ali se razsodbi ne podvreči.

Ko bo tako zavladata pravica, naj se odstrani vse, kar ovira prosto gibanje narodov, s tem da se s pravili prava svoboda in skupnost morja zagotovi, kar bo odstranilo mnogo vzrokov za spore in bo odprlo vsem vir do blagostanja in napredka.

Glede

odškodnine in vojnih stroškov

ni videti druge rešitve tega vprašanja, kakor v skupnem načelu, odreči se temu popolnoma in medsebojno, kar opravičuje neskončne dobrote od razoroženja. Če pa bi bili vzroki, da se v gotovih slučajih drugače postopa, naj se pravično pretehtajo. Tak vojni sporazum z neizmernimi svojimi dobrotami pa bi bil nemogoč brez medsebojne prepustitve sedaj zasedenih ozemelj.

Torej mora Nemčija popolnoma izprazniti Belgijo, pri čemer se mora popolna politična, vojaška in gospodarska neodvisnost te države nasproti katerikoli sili zagotoviti; ravno tako mora zapustiti francosko ozemlje; drugi vojujoči se pa morajo ravnotako povrniti nemške kolonije.

Kar se tiče spornih vprašanj glede ozemlja, kakor so med Italijo in Avstrijo ter med Nemčijo in Francosko, je npanje, da bodo z ozirom na neizmerne dobrote z razorožitvijo spojenega trajnega miru ta vprašanja v duhu prijenljivosti preresetale in se v okviru pravice in možnosti ozirale na želje narodov ter v danem slučaju posebne koristi (interese) spravile v soglasje s splošno blaginjo velike človeške družbe.

Enaki duh pravičnosti bo moral voditi razpravljanje o drugih zemeljskih in političnih vprašanj, zlasti tistih, ki se tičejo Armenije, balkanskih držav in ozemelj, ki so deli nekdanjega poljskega kraljestva.

To so glavne podlage za bodočo novo preuredbo narodov, ki onemogočijo povrnitev enakih sporov in pripravljajo rešitev gospodarskega

vprašanja. Papež izraža upanje, da bodo ti predlogi sprejeti in s tem v najkrajšem času končan grozni boj, ki se vedno bolj kaže kot brezmiselno prelivanje krvi. Priznava pa ves svet, da je čast orožja vseh strank neoskrunjena.

Končno sv. oče opominja v imenu božjega Zveličarja, kneza miru, da sprejmejo to očetovsko vabilo. Zavedajte se velike odgovornosti pred Bogom in ljudmi. Od vaših sklepov je odvisen mir in radost brezštevilnih družin, življenje tisočev mladih ljudi, skratka, sreča narodov, ki jim dolgujete dobroto teh sklepov.

Od Vatikana, 1. avgusta 1917.

Podp. Benedikt XV. l. r.
(pečat).

Italijanska ofenziva.

Dne 19. avgusta so začeli Italijani z enajsto soško ofenzivo. Pripravili so se dobro. Pomnožili so od 10. ofenzive čete in topove, zlasti pa še strojne puške. 5000 topov so menda postavili na 60 kilometrov dolgi fronti, ne všteti težke angleške in francoske topove; po italijanskem poročilu sodeluje pri ofenzivi 208 italijanskih letal. Italijani napadajo od Krna do morja. Najhujši boji se pa vršijo od Avč do morja, središče najhujših bojev, kjer hočejo sovražniki za vsako ceno prodreti, so pa južno od Gorice med reko Vipavo in Kostanjevico; toda tu se bore priznani alpski strelski polki, povečini seveda Slovenci, in kranjski strelci krijejo tu domačo grudo pred vpadom Italijanov. Italijani so se v prvem naskoku, kakor vedno, hudo zagnali, pa protisunki naših čet so jih zadržali. Nikjer se sovražniku ni posrečilo prodreti, in kjer so vdrlí v naše postojanke, so jih večinoma potisnili zopet ven. Le pri Avčah, vzhodno od Kanala in pri Selu so napredovali. Zavzete popolnoma razstreljenega Sela (med Tržičem in Kostanjevico) je le krajevna pomena. Da je obramba uspešna, sledi že iz primeroma visokega števila ujetnikov, ki je znašal prva dva dni 5600, in plena 30 strojnih pušk. Laško vojno poročilo z dne 20. avg. pa pravi, da je laška infanterija po 24 ur trajajočem artiljerijskem delovanju prešla na levi breg Soče in od Plav do morja prekoračila prvo našo črto, ki je popolnoma razstreljena, ter da so ujeli 7500 mož ter zaplenili nekaj topov in številne strojne puške. Naša oficielna poročila pa nasproti temu povdarjajo, da je potek italijanske ofenzive za nas dosedaj dober in da je bil uspeh prvih dni naš.

Na Krnu so bili Lahi dvakrat zavrnjeni, na Mrzlem vrhu so bili s protinapadom zopet vrženi. Pri Kanalu so črnovojniki iz Heba izprva potisnili prodirajočega sovražnika nazaj, s pomočjo svojih rezerv je pa sovražnik tam le nekoliko potisnil nazaj našo fronto. Njegov napad je bil ujet pri Vrhu. Hudi so tudi boji za Sv. goro, ki so jo že pri zadnji ofenzivi hoteli za vsako ceno imeti, pa so jo ubranili češki in slovenski polki. Popolnoma se je zlomil sovražni naskok na Komenski planoti. Sovražnik je povečini povsod tu vdrl v najspredejnše črte, pa v močnih protisunkih je bil vržen zopet ven, le vzhodno od popolnoma porušene Kostanjevice se je sovražnik mogel držati. Med Vipavo in Kostanjevico so se slovenski fantje držali kot skala. Najhujši navalí so bili odbiti. Žal, da bomo pa tudi objokovali marsikaterega svojih dragih.

V Romuniji se bijejo naprej vroči boji. Nemške in avstro-ogrške čete so vrgle v mogočnem napadu na obeh straneh doline Oitoz Romune, ki so se živahno upirali, proti dolini Trótus. Na zapadnem bregu Sereta so se razvili na kolodvoru Maraseti silni boji, v katerih je ostalo nad 2200 ujetih v naših rokah. Južno od izliva Rímnika v Seret pa Rusi silno napadajo. Dosedaj so bili odbiti. Tudi v Galiciji ob Zbruču in vzhodno od Tarnopola so Rusi nekoliko oživeli.

Silno vroči so boji tudi na Francoskem in sicer v Flandriji in pri Verdunu, kjer napadajo Angleži in Francozi. Pri Verdunu so začeli Francozi 20. t. m. na obeh bregovih Moze hudo napadati. Prvi silni boj v Flandriji se je za Nemce ugodno končal; odbili so Angleže, ki se zopet pripravljajo na nove naskoke.

Italijanski letalci napadli slovensko vas.

V torek, 14. t. m., se je kmalu po osmih zjutraj prikazal nad Celovcem italijanski aeroplan, visoko nad mestom. Bomb ni metal. Naši letalci so se takoj dvignili, pa italijanski letalec jo je že odkuril. Kakor poročajo ljubljanski dnevniki, je istega dne ob sedmih in deset minut zjutraj priplulo italijansko zračno brodogradilno podjetje nad jeseniško dolino. Prve bombe so priletele na Završnico. Škode ni. Sledili so potem vlak na železniški progi, metali bombe, a brez uspeha. Prifrčali so tudi letaki z napisom: Na svidenje ob treh popoldne. Popoldne so prišli že ob dveh in zažgali Koroško Belo, ki je skoraj popolnoma uničena. Užgali so se tudi gozdovi. Gozd v Jelenovem Kamnu so zažgali že zjutraj. Na Koroško Belo je padlo okoli 20 bomb. Dve bombi sta zadeli na Koroški Beli hišo št. 41 pri Slavcu; ena ni eksplodirala. Druga bomba je užgala Kovarjevo hišo, odkoder se je pričel širiti požar po vsej vasi. Ljudje so bežali v gozdove, kjer so ostali tudi ponoči. Človeških žrtev ni na Koroški Beli. Tudi cerkev je močno poskodovana, župnišče pa neposkodovano. Vsega skupaj je pogorelo 49 hiš z gospodarskimi poslopji. Ljudje so izgubili vse. Brez obleke so, brez živeža, brez strehe. Požarne brambe so prihitele od blizu in daleč, da rešijo kolikor mogoče. Njihovemu neumornemu delu gre hvala, da ni pogorela vsa vas. Škode je najmanj pol milijona kron. Na Javornik in Savo je padlo 18 bomb. Na Javorniku je razrušena Jelenčeva hiša. Streha je predrta. Poškodovana je tudi prodajalna Konsumnega društva za Ljubljano in okolico. Bombe so ubile 12 letnega Alojzija Mencingerja in 36 letnega delavca Janeza Pesjaka. Dve osebi ste težko ranjeni, več oseb pa je lahko ranjenih.

Šest smrtnih obsodb in 91 let težke ječe.

21 let stara komptoaristinja v Brnu je poslala svojemu stricu listek. Iz tega enega listka je nastalo kazensko postopanje, ki se je končalo s sodbo, s katero je bilo obsojenih šest oseb na smrt, druge obtožene osebe pa skupaj na 91 let težke ječe. Kakor znano, je bilo kakih deset veleizdajniških procesov zaradi „takozvane“ (ta izraz rabi sodba sama!) carske ali Rennenkampfove proklamacije. Kako se je ta proklamacija glasila, tega ne pove nobena sodba; iz sodb je izvedeti le, da obsega ta „proklamacija“ kakih deset vrst. Tudi se ni moglo v nobenem procesu dognati, od kod da je prišla ta proklamacija in kdo da je njen pisatelj. „Zločinci“ so besedilo drug od drugega prepisali. Iz treh sodb, ki so znane, je razvidno, da niti oblasti, niti sodišča niso verjela, da je ta „proklamacija“ pristna in splošno se trdi, da je kdo sam spisal to v obliki ruske proklamacije spravljen zverženje. Prvi teh procesov se je vršil v Pragi in je bil glavni obtoženelec stavbni svetnik Matejovski. Sodba pravi, da je bila ta „proklamacija“ najbrž v Pragi spisana in ne od ruskega letala nekje na Moravskem vržena na tla. Original oklica ni bil nikdar najden. Po tej obravnavi se je dognalo, da je vse polno ljudi, dijakov, izvoščkov, komptoaristov, bančnih uradnikov itd. dobilo oziroma si prepisalo to „proklamacijo“. Stavbnemu svetniku Matejovskemu je listek prinesla 60letna postrežnica. Vsi obtoženci so bili obsojeni in sicer jih je sodba spoznala krive, da so storili veleizdajstvo. Ti procesi pa so potem prišli pred dunajsko divizijsko sodišče in to je obsodilo na smrt vsakega, ki je ono „proklamacijo“ le enkrat prepisal. Oče teh sodb je bil nadporočnik-avditor Peutlschmied, prej vojnospodni inšpektor v pravospodnem ministrstvu, in še prej deželni svetnik na Dunaju. Ta Peutlschmied je vodil tudi razprave proti poslancu Markovu in tovarišem, proti poslancema dr. Kramaru, dr. Rašinu in tovarišem. Znano je, da je vodil tri kazenske obravnave, pri katerih je bilo 18 obtožencev in izrečenih 18 smrtnih obsodb. — Izmed procesov zaradi omenjene proklamacije je bil največji oni proti stavbnemu svetniku Matejovskemu. Vsega skupaj je bilo zaradi enega samega besedila, obsegajočega kakih deset vrst takega značaja, da je vsakdo na prvi pogled spoznal nepristnost, sodnijsko preganjanih 64 oseb in 39 oseb obsojenih. Šestnajstletni dečki so bili obsojeni na deset in dvajset let težke ječe in pri teh razpravah je bilo raz-

krito, da stori že veliko hudodelstvo, kdor tako „proklamacijo“ le čita. To je razkril voditelj razprave dr. Artur König. Kako se je izreklo najvišje vojaško sodišče o sodbi dr. Königa, o tem se bo še govorilo.

Politični pregled.

Revolucijsko gibanje na Španskem.

Na Španskem so delavci začeli štrajkati. Ponekod je izbruhnila prava revolucija, zlasti v Barceloni. Po zadnjih poročilih pa je vlada gospodar položaja. Večina delavcev želi zopet začeti delo. Gibanje je povzročila ententa.

Nov ministrski predsednik na Ogrskem.

Grof Esterhazy ni bil kos zamotanim političnim razmeram na Ogrskem in je odstopil. Komaj dva meseca je bil ministrski predsednik. Cesar, ki je bil ravno v Budimpešti, je imenoval za novega ministrskega predsednika dr. Weckerleja.

Novega ministrstva še ni.

Ministrski predsednik dr. Seidler je skušal ustanoviti parlamentarno ministrstvo; ker se mu to ni posrečilo, se je lotil sestave uradniškega ministrstva. Z vso trdovratnostjo se je trdilo, da bode v tem kabinetu vsaj en jugoslovanski uradnik. Sedaj pa je stvar takorekoč zaspala. Morda si je dr. Seidler premislil, morda pa tudi take liste ne more sestaviti, od katere bi imel več upati, kakor od sedanjega tudi-uradniškega kabineta.

Dnevne vesti.

Žrtev vojne. Dne 9. avg. je padel na vzhodnem bojišču g. nadporočnik Vilko Trtnik, uradnik Mestne hranilnice v Ljubljani. Zadet je bil v srcé. Zapušča ženo. Pokopan je ob neki vaški cerkvi. N. p. v m. y tuji zemlji.

Smrtna kosa. V Št. Ilju v Slov. goricah je 16. avg. po kratki bolezni v Gospodu zaspal Karel Stelcer, star 79 let. Prizadeti rodbini naše iskreno sožalje!

Odlikovanje. Naš rojak, g. Franjo Dular, višji okr. živinozdravnik I. razreda v Bosn. Gradški, je odlikovan s častnim znakom II. razreda Rdečega križa z vojno dekoracijo.

Vransko. Povišan za c. kr. sodnijskega oficijala je bil g. Anton Grafenauer, koroški rojak.

Sloveč zdravnik umrl. Znani kirurg in primarij bolnišnice usmiljenih bratov v Gradcu dr. Ludovik Luksch je po dvanajsetdnevni bolezni na vnetju možganske mreže umrl v noči od 14. na 15. t. m.

Vojaški poveljniki odlikovani. Cesar je izrekel generaloberstu nadvojvodi Jožefu posebno pohvalno priznanje in mu podelil komandérski križec vojaškega reda Marije Terezije; generalobersta pl. Kövesa je imenoval za feldmaršala in mu podelil komandérski križec vojaškega reda Marije Terezije; isti red sta dobila tudi go. Dankl in general infanterije baron pl. Arz in gen. inf. pl. Stöger-Steiner; feldmaršallajntant pl. Czappu je izrekel iznova pohvalno priznanje.

Za viteza zlatega runa sta imenovana izredni in pooblašteni poslanik Bogomir princ Hohenlohe-Schillingsfürst in zunanji minister Otokar grof Czernin.

Tudi vlada odlikovana. Vojni križec za civilne zasluge I. razreda so dobili ministri generalmajor Höfer, grof pl. Toggenburg, dr. Cviklinski, dr. Mataja, dr. baron pl. Banhans, dr. vitez pl. Schauer, vitez Homann, dr. vitez pl. Ertl, dr. baron pl. Wimmer in voditelj agend poljskega ministra dr. Twardowski.

Zvonove so vdrugeč pobrali te dni v Celovcu. Pri vsaki cerkvi je ostal po en zvon.

Tudi orglje. Tudi cinaste piščalke pri orgljah bodo pobirali in sicer menda eno tretjino piščalk.

Sodalitas presv. Srca Jezusovega ima 30. avg. redni sestanek. Na dnevnem redu sta 2 referata in sicer: 1. Pomen III. reda za dušno pastirstvo, in 2. Krščansko detinstvo.

Ponočni pretep v Celovcu. Ponoči od 18. na 19. t. m. je prišlo na trgu cesarja Fr. Jožefa do prepira med dvema poročnikoma in peterimi civilisti, katerega posledica je bila, da je gostilničarka Otowitz odnesla nekaj modrih znakov na telesu. Na dvakratno zahtevo fotografa Schöpfa je prišla na lice mesta mestna policija. Prišlo je do spopada, pri katerem je dobil stražni vodja Triplat od enega oficirjev bodljaj, vsled katerega bo 20 dni za službo nesposoben. Koga da zadene krivda, bo pojasnilo sodišče.

Pobegli ruski vojni ujetniki. V času od 12. do 20. avgusta so orožniki političnega okraja celovška okolica prijeli pobegle ruske vojne ujetnike in jih izročili vojaški oblasti in sicer iz

Bistrice v Rožu 5, iz Gospa-Svete 8, iz Žihpolj 2, iz Poreč ob jez. 2, iz Grabštanja 2, iz Ribnice 4.

Novo prebiranje v letih 1897, 1898 in 1899 rojenih črnovojniških zavezancev, ki je bilo nannanjeno z vpoklicnim razglasom U, se na Koroškem vrši v času od 3. do 22. septembra t. l. in sicer: za politični okraj Šmohor v Šmohorju 3. septembra, za politični okraj Beljak v Beljaku 5. in 6. sept., za politični okraj Špital v Špitalu 8. in 9. sept., za sodni okraj Trg v Trgu 11. sept., za politični okraj Št. Vid v Št. Vidu 13. sept. in v Brežah 14. sept., za politični okraj celovška okolica v Celovcu 16. in 17. sept., za mesto Celovec 18. sept., za politični okraj Velikovec v Velikovcu 19. sept. in konečno za politični okraj Volšperk v Volšpergu 21. in 22. septembra.

Samo hrvatske zastave so bile na cesarjev rojstni dan letos prvič razobešene na banovi palači v Zagrebu. Prejšnja leta so bile poleg hrvatskih razobešene tudi madjarske zastave.

Slovenska Matica. Na naš poziv gg. poverjenikom se jih je že mnogo oglasilo. Čast in poštenje jim! Nadejamo se, da jim slede skoro še mnogi, mnogi drugi. Gg. poverjeniki naj blagovolijo vzeti na znanje in povedati članom, da izda Matica za l. 1914 od knjig, namenjenih za to leto, tiste, ki so že popolnoma ali vsaj skoro dotiskane. Te knjige prejmejo vsi matičarji, ki so plačali članarino že tekom 1914. leta, ali ki so jo že plačali ali jo bodo plačali letos za 1914. leto. Knjige pa, ki jih izda Matica na novo in jih dobe člani na novi račun, bo odbor šele določil.

Tatvine. Potepa Mihaela Kalleja iz Otmanj so orožniki prijeli, ker je ukradel srebrno uro in ovratne verižice v vrednosti 170 K in sadja v vrednosti 15 K. — Sobarica Ivanka Temperle je ukradla svoji gospodinji v Porečah obleke v vrednosti 300 K.

O zasegi krompirja. Vsled odredbe urada za ljudsko prehrano z dne 26. jul. 1917 je ves od 1. avgusta 1917 pridelan krompir (repica) zasežen. Zasežen krompir prevzema izključno vojnoizdatni prometni urad. Vsak drug nakup od pridelovalca in prodajanje po pridelovalcu sta prepovedana in kazniva; kljub prepovedi kupljen krompir razentega zapade. Predčasno izkopavanje krompirja je prepovedano in kaznivo.

Kedaj poznajo Slovence. Na Koroškem snujejo deželno banko, ki naj bi služila samo koroškim interesom. Tako banko osnovati so sklenile znane korporacije: Zastopniki dežele, mesta Celovca, koroške trgovske in obrtne zbornice, koroške hranilnice, deželnega kulturnega sveta, vnovčevalnice za živino, vnovčevalnica za les, zadruga za lesno trgovino ter drugi industrijski in agrarni krogi. To zborovanje so napravili sevé brez Slovencev. Nas sicer to ni bolelo, ker smo tega že vajeni pri vseh podobnih akcijah, zanima nas pa v toliko, ker sedaj vabijo naše denarno močne posojilnice razni nemškionacionalni veljaki k soudeležbi. Ker so nemški nacionalci o vseh naših organizacijah dobro poučeni, tudi dobro vedó, kam bi se bili morali obrniti, ako hočejo od slovenske strani sodelovanja. Kdo je ustanovil naše posojilnice in zakaj? Še nismo pozabili divje gonje nemškionacionalnih krogov zoper naše denarne zavode. Ta gonja se jim je ponesrečila, zdaj bi pa radi z agitacijo pri „zadnjih durih“ izvabili naš denar v svoje namene. Za naše namene še nikdar niso porabljali denarja takoimenovanih „koroških“ zavodov. Naše posojilništvo je organizirano in bo skupno odločalo, kam in kako bo nalagalo svoj denar. Vsekako tja, odkoder bo prihajala gospodarska pomoč in razumevanje potreb našega naroda.

Postopanje z vojnimi ujetniki. Ruski vojni ujetniki, ki so se povrnili v Rusijo, so pripovedovali in hujskali, da se ruskim vojnimi ujetnikom pri nas slabo godi. Zato so razni ruski vojaški poveljniki izdali na naše vojne ujetnike na Ruskem oklic, naj pišejo domov, da bodo tudi z njimi na Ruskem slabše postopali, če se bode z ruskimi vojnimi ujetniki v Avstro-Ogrski še naprej tako slabo ravnalo. Skupni centralni poizvedovalni urad na Dunaju se je takoj s protestom obrnil na centralni odbor ruskega Rdečega križa in ga prosil za posredovanje, da se postopanje z našimi ujetniki vsled hujskanja ne poostri. Ruski Rdeči križ bo gotovo storil, kar je mogoče. To naj bo našim ljudem v pomirjenje.

Poročila iz ujetništva. G. dr. Rok Jesenko, Skobelev 4701 v Srednji Aziji, piše z dne 16. V. 1917 našemu uredniku: Po dolgem času zopet en glas od Tebe, to je karta od 12. I. t. l. Zadnja kartica me je potolažila in mi povedala, da se držiš še vedno svojega starega poklica, kar me izredno veseli. Le postavi se dobro na noge in daj Ti Bog zdravje in srečo pri Tvojih podvigih za dobro strar. Izroči vsem prijateljem moje iskrene pozdrave! — G. dr. Zdravko Wigele piše iz Manzana v Italiji z dne 30. VI. 1917: Spominjajoč se

na tužni Korotan in svoje znanke pošiljam vsem svojim znancem in prijateljem nebroj prisrčnih pozdravov. Tri tedne sem že tukaj; nesrečna usoda me je zagnala v ujetništvo. Po vojski na svidenje! — Iz Berezovke, Zabajkalsk, Vzhodna Sibirija, rota 223, piše g. Saša Železnikar z dne 13. V. 1917: Slejkoprej urim svojo potrpežljivost in čakam in čakam na pozdrave iz domovine. Pa vse zaman, ko da bi Tvoja prva karta le pomotoma zašla k meni. Sicer se je moj položaj zboljšal. Po štirih mesecih sem prišel vendar enkrat iz bólnice in vsled prestane boleznim imam sedaj mesec dni boljšo menažo. Poleg tega dobimo tudi sedaj ob koncu zime dovolj gorke obleke in perila, da si drugo zimo najbrže ne ozebemo nobenega uda. Družba je vedno ista, dvanajstotnica Slovencev in ravno toliko Srbohrvatov; razumemo se dobro in včasih prebijemo kak večer zelo prijetno. Težave so vedno iste, suša, hrana, tobak in dolgočasje, vendar vsled večje prilike čitanja zadnje zginuje. Če imaš kaj znanstvenega odveč, bo naravnost več ko dobrodošlo. Pozdravi vse ljube znanke in sempatja pošlji kaj osebnih novic o znancih in prijateljih. — Op. ur.: Vse karte so pisane v slovenskem jeziku. Iz teh pisem zopet sledi, da je korespondenca med našimi ujetniki na Ruskem in njihovim domom še vedno nad vse slaba. Bog si ga vedi, kje leži krivda, ali pri ruski cenzuri ali pri naši. Neprimeroma več pisem dobimo mi od ujetnikov kakor oni od nas! Človek bi skoro obupal in sploh ne pisal ujetnikom ničesar več, ako ne bi tako hrepeneče pričakovali od doma vsaj kratkega pozdrava.

Slov. Plajberk. Pobegli ruski vojni ujetniki so ukradli štiri ovce in jih zaklali.

Globasnica. (Odlikovanje.) Z malo srebrno svetinjo je bil odlikovan Dragotin Sadjak. Odlikovani se je že večkrat oglašil v našem listu „Miru“, zdaj pa ga je ranila sovražna granata. Odlikovan je bil tudi naš rojak Boštej Čebul; dobil je veliko srebrno. Odlikovana sta zavedna Slovenca. Čestitamo!

Št. Lipš pri Žineku. (V spomin Karolu Huterju p. d. Firštu.) Kakor pišejo prijatelji in vodstvo bolnišnice iz bojne črte, je podlegel ranam, dobljenim od verolomnega Italijana, dober oče, zvest mož, priden gospodar, prijazen sosed, cerkveni pevec, občinski odbornik, mož zmerom veselega in odkritosrčnega slovenskega značaja, g. Karol Huter p. d. Firšt v Bonjivasi. Zapustil je mlado ženo in štiri majhne otroke. Za njim ne žalujejo samo žena, otroci in sorodniki, ampak cela fara, sploh vsi, ki smo nam tako priljubljenega Firšta poznali; tolaži nas samo tista misel, da Bog ravno tiste ljudi, katere ljubi v teh bridkih in v prihodnje morda še bridkejših časih, k sebi kliče. Sladko spavaj, dragi Karol, na svidenje nad zvezdami!

Šteben pri Beljaku. Iz ruskega ujetništva sta se zglasila dva vrla naša fanta, Martinčev Hanžek in Tomažičev iz Teharč na jako spreten način. Oba sta prišla že septembra 1915 v rusko ujetništvo, kjer se nahajata, kakor iz došlih pisem razvidno, še skupaj, čila in zdrava. Delala sta pred zadnjo ofenzivo v Bukovini, najbrž na kmetih. Ko so se začeli Rusi umikati, so spravili tudi njiju bolj v notranjost dežele. Prej sta pa napisala pisma na svoje in ju izročila neki tamošnji ženi s prošnjo, naj jih odda avstrijskim vojakom, kadar bodo dospeli v ta kraj. In v resnici se je tudi tako zgodilo. Pismi ste bili izročeni nekemu podčastniku, ki je zabeležil na njih kratko pripombo, da rad ustreže tej želji in odda pisma vojni pošti. Naznanjata, da se jima precej dobro godi, da sta pisala domu že mnogo dopisnic, a od doma nista prejela še ničesar. Tudi domači niso izvedeli o njih že nad leto dni ničesar. Dal Bog, da se oba srečno vrmeta.

Grabštanj. (Prvo sv. obhajilo.) Slovensko ljudstvo z veseljem pozdravlja Marijine dneve, veseli se iz dna srca Marijinih praznikov. Tudi mi smo se letos po vsej pravici veselili praznika Marijinega vnebovzvetja, kajti bil je to res dan, ki ga je naredil Gospod. Posebno so se veselili tega dne nedolžni otročiči, katere je Jezus povabil prvokrat k svoji nebeški pojedini. Že v drugič smo letos praznovali slovesnost prvega sv. obhajila. Slovesnost je povzdignil bogato in okusno s svežimi cveticami okrašeni glavni oltar in lepo ubrano petje. — Poleg prvoobhajancev je pristopilo k svetim zakramentom veliko število vernikov in drugih šolskih otrok. — O da bi se tudi v naši župniji oživila ljubezen do sv. zakramentov, zlasti do sv. obhajila, posebno zdaj v tem težkem času. Želeti bi bilo, da se šolska mladina k temu navaja, da tako zadostimo za vsa onečlašnja, ki se tudi pri nas dostikrat dogajajo, kajti ne oziraje se na resnost časa, se pleše po nekatarih gostilnah in to povečini nezrela mladina. Kdaj vendar bodo oblasti posegle v te prestopke paragrafov glede varstva mladine?

Odlikovanja.

Povodom cesarjevega godu je bilo v državi mnogo oseb odlikovanih.

Odlikovani škofje. Cesar je podelil: vojni križec za civilne zasluge 1. razreda knezoškofu krškemu drju. Adamu Hefterju, red železne krone 1. razreda knezonadškofu goriškemu drju. Fr. B. Sedeju, knezoškofu lavantinskemu drju. Mihaelu Napotniku, veliki križec Franc Jožefovega reda knezoškofu ljubljanskemu drju. Antonu Jegliču, red železne krone 2. razreda škofu na Krku drju. Antonu Mahničju in škofu v Šibeniku Luki Pappafari; deželnemu predsedniku koroškemu dr. Karlu grofu Lodron-Laterano dostojanstvo tajnega svetnika; komturni križec Franc Jožefovega reda stolnemu proštu Gvidonu Bittnerju, generalnemu vikarju drju. Janezu Quittu; red železne krone 3. razreda korarju Janezu Pirkerju; viteški križec Franc Jožefovega reda dekanu v Špitalu Jožefu Habernigu, pastoru Rob. Johnaju, dekanu trbiškemu Valentinu Krautu, dekanu J. A. Kubizi v Starem dvoru; zlati zaslužni križec s krono župnikom v Št. Janžu v Rožu Jožefu Fuggerju, Francu Holecu v Grebinju, L. Kaufmanu v Št. Andražu, Št. Krainerju v Milštatu, dekanu Schmutzerju v Stallu; vojni križec za civilne zasluge 2. razreda dekanu H. Angererju, proštu Atzelhuberju, dekanu J. Držaniču, opatu dr. Od. Franklnu, dekanu dr. Klimschu, msgnr. Val. Podgorcu, prof. bogosl. dr. Sommereggerju, gimn. ravnatelju v Št. Pavlu o. R. Strelliju, dekanu Unterluggauerju; vojni križec za civilne zasluge 3. razreda so dobili župnik Gaggl, pastor Heinzelmann, dekan Kaponik, župnik Marklet, p. O. Müller, župnik Neuwirther, prot. vikar Erik Pichel, župniki Prasser, Schneditz v Porečah in dvorni kaplan Truppe; naslov cesarskega svetnika šols. nadzornik Moro. Učitelj in učiteljica je odlikovanih 33 oseb z vojnimi križcem za civilne zasluge 3. razreda, med njimi nadučitelj Grollnig v Črni, Hartmayr v Velikovcu, Huber v Pliberku, Janz v Beljaku, Kogelnik v Žitarivasi, Kusternigg v Borovljah, Merlin v Žrelcu, Moschitz v Podkloštru, Peschek v Možici, Rataj v Šmihelu nad Pliberkom, Roth v Gorjah, Tschauko v Podljubelju, Wietlschnig na Dholicji, katehet Schader v Celovcu, ravnatelj Schreyer v Celovcu in učiteljica Höchtel v Vetrinju.

Vojaška pisma.

12./8. 1917.

Častiti gospod urednik! Ker nam „Mir“ tako redno pošiljate, si štejemo v svojo dolžnost, da Vam izrečemo najiskrenejšo zahvalo. Kako nas „Mir“ razveseli, ve le tisti, ki se nahaja na bojišču, kjer imamo dokaj časa, da se kratkočasimo s čitanjem. „Mir“, kakor majhen na videz, obsega vendar dosti novic iz ožje in širše domovine, ki nas jako zanimajo, posebno delovanje naših vrlih poslancev v državnem zboru in novice iz ljubega nam Korotana ter vojaška pisma z bojišča. Imamo se dobro in stojimo trdno kot skala, zvesto čuvajoč našo lepo domovino kot orel svoje mladiče. Za laško topničarsko streljanje se ne zmenimo dosti, pehota nam pa sploh ne more do živnega, pregloboko smo zakopani v zemlji. Končno Vam pošiljamo srčne pozdrave, kakor tudi vsem bralcem in bralkam „Mira“, posebno tovarišem, ki se pridno oglašate v „Miru“. Tomaž Weiß iz Podsinjevasi v Rožu, Weinzerl Anton, Grubeljnik Jožef z Vovberskih gor, Konrad Anton iz Zilske doline, Lenc Lantmann iz Breznice v Rožu, Wutte Miha iz Šmarjete v Rožu.

Bojišče, dne 5./8. 1917.

Dragi „Mirovi“ bralci! Ko smo zadnjič pisali pozdrave s Krasa, bilo nas je še precej, in danes nas je malo, ki Vam poročamo par vrstic. Leta 1915 je nas bilo pridelenih 800 Korošcev nekemu polku; glavne naše bitke so bile pri Gorlicah, v Tirolah in tri ofenzive na Krasu. Zmiraj nas je bilo manj, tako da smo iz Podjunske doline samo štirje. Štiri je dandanašnji tudi imenitna številka, ne radi tega, ker ima mesec štiri tedne, voz štiri kolesa, in štiri orehe je ena kopa, tembolj zato, ker smo v četrtem vojnem letu. Upajmo, da je poslednje vojno leto, ker tudi poslednje reči so samo štiri, smrt, sodba, pekel, nebesa. Štirikrat so pa tudi Črnovice avstrijske, kar je vojna, in upajmo da zadnjikrat za vedno. Tudi v vojni so štiri poslednje reči: vojak, begunec, ujetnik in jetnik, vsak od teh zna veliko povedati, in če bodo prišli ti štirje vsi skupaj, bodo vse povedali, vso grozo, kar si človek še misli in predstaviti ne more. Tudi v Avstriji so štiri poslednje reči, ki bodo Avstrijo postavile še za vzgled vsem drugim državam: Vsemogočni in Pravični nad nami, naš mili miroljubni vladar pred nami, naši

slovenski poslanci med nami, in vojak s puško na rami. Gotovo miru nihče bolj ne ljubi kakor Vsemogočni; „mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje,“ so peli angeli ob Kristusovem rojstvu, „mir vam bodi“, je pozdravljal Zveličar, in „svoj mir vam dam“, je rekel, preden je šel v nebo. Mir želi in hoče naš blagi vladar; že parkrat je ponudil roko sovražnikom za mir. Mir želijo naši in poštenu poslanci, mir želimo tudi mi; da dosežemo mir, smo šli v vojno. Mir želijo in potrebujejo tudi naši nasprotniki, vsa Evropa, ves svet. Zakaj ga ni? Vsi mirovi preroki so lažnivci, vse francoske vedeževalke in vsi vražarji. Kako zelo so se motili tisti, ki so mislili: Ko bodo zaprli na Koroškem slovenske duhovnike, bode mir, ali

kolikor mogoče veliko Slovencev in spravijo v ječo, a miru le ni videti na obzorju. Sovraštvo med narodi še ni poleglo, ki je sicer tako staro ko človeški rod. Tudi v starih časih so napadali malopridni pravične, zapirali in morili, tako se bere že o Kajnu in Abelnu; samo je razloček ta, da si je Pilat prej vmlil roke, preden je obsodil Najpravičnejšega, marsikateri, ki je sodil Slovence med vojno, si jih bode pa še le, in vmlil si jih bode, ker nič nečistega ne pojde v nebeško kraljestvo. Da nesnaga ne koristi tudi v zemeljskih kraljestvih, to priča sedanji žalostni položaj Evrope. In ta nesnaga je kriva, da ni že davno mir. Dva človeka sta šla molit v tempel, piše apostol Lukež, in ta dva menda še danes živita. Če pogledate v časopise, kmalu najdete, da se eden bolj hvali ko drugi, da ni tak ko oni, in veliko se jih dela odrešenika, in tistemu, ki je oddaleč stal in trkal na prsa, smo precej podobni Slovenci! Mnogobrojne pozdrave vsem koroškim rodoljubom, znancem in prijateljem pošiljamo in kličemo: z Bogom, na veselo svidenje! Celestin Melhior, Jožef Bratušek iz Maribora, Stefan Janez z Grebinja, Mihael Paradiš s Tolstega vrha.

Raznoterosti.

Amnestija za vojake. Cesar je odredil: 1.) Vsem vojaškim osebam, ki so pred 17. avgustom 1917 bile obsojene od vojaških sodišč v zapor ali ječo in so sedaj kazni prekinile ali odložile, se kazni oziroma del neizvršene kazni odpusti, če so se po obsodbi pred sovražnikom tako hrabro obnašale, da se lahko njihova krivda smatra za popravljeno. Če ta pogoj nastopi, odločuje pristojni poveljnik, ki je nastopil v sodbi prve instance. 2.) Vsem vojaškim osebam, ki so bile pred 17. avgustom 1917 obsojene od vojaškega sodišča zavoľjo prestopka, se kazni odpuste. Ta določba pa ne velja za kazni vsled navijanja cen. 3.) Vse te amnestirane osebe zadobijo zopet vse pravice in službe, ki so jih izgubile vsled obsodb, ter smejo zopet v javne zastope voliti in voljene biti. 4.) Vojno ministrstvo se pooblašča, da sme predložiti posebne predloge za pomiloščenje za take, ki amnestije niso deležni, ki pa so take milosti vredni. Pristojni poveljniki na bojišču in morju naj se v navedenem smislu poslužujejo podeljenih jim milostnih pravic. 5.) Pred 17. avgustom 1917 izvršene in še ne ali popolnoma izvršene disciplinarne kazni se odpusté.

Ruski car v Sibiriji. Ruska vlada je prepeljala carja iz Carskega sela v neznan kraj v Sibiriji. Carjeva palača je bila središče protirevolucije. Razkrili so tajno carjevo korespondenco. Po dogodkih 18. julija so razpravljali o vprašanju, ali carjeva navzočnost ni nevarna. Kerenjskij je sam šel v Carsko selo. Car je odpotoval ob štirih zjutraj. Ob potu h kolodvoru so stale čete v špallirju. Carjeviča je spremljal neki mornariški podčastnik. Poleg carja je sedel general Dolgoruki. Kerenjskij je pomagal carju na voz in mu je ljubeznivo podal roko. V Carskem selu je živel car zelo enolično. Ob polpetih je vstajal, ob šestih se je sprehajal na vrtu, kjer ga je spremljal njegov bivši dvorni maršal Benkendorf. Za njim je hodil neki stotnik, za tem pa trije vojaki z nasajenimi bajonetmi. Vsak dan je car obsekaval s sekirico drevje. Ob desetih se je sprehod končal in k carju je prišel carjevič. Ob 12. je car po končanem branju obedoval s carinjo, ki sta malo govorila. Ob istem času je včasih prišel Kerenjskij, da se je osebno prepričal, kako ravna s carjem. Ob štirih se je car po vrtu vozil s kolesom. Včasih je obstal pred gomilami svojih maloštevilnih zvestih, ki so ob revoluciji branili palačo; snel je klobuk in molil. O šestih se je vrnil v hišo, ob sedmih večerjal in po večerji igral z Benkendorfom partijo šaha ali domino, pokadil par cigaret in se pogovarjal o spominih na gledališče in umetnosti. Ob devetih se je navadno podal že spat.

Ženska — minister. Začasna ruska vlada je imenovala voditeljico ruskega revolucionarnega gibanja Aleksandrovo za ministra za socialno skrbstvo.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.

Koroški gospodar.

Izvoz lesa iz Koroške prepovedan. Ves izvoz lesa iz Koroške je do nadaljnjega prepovedan, ker potrebuje les armadna uprava. Raznim tvrdkam obljubljen dovoljenje za izvoz se torej preklicuje. Izvzet je le les 1. vrste za zgradbo železniških voz, fin les za mizarje, les za rudokope, pragovi za železnice, poseben les in les za mostove za železnice, potem rezan les, ki ga armadna uprava ne potrebuje, to so late in slab les do izključitvi 7/7 cm deblo, za kar je treba dovoljenja, kakor je dosedaj bilo v navadi. Quartiermeister-Abteilung armadnega vodstva voj. p. 510 bo ves za izvoz namenjeni les kupila in naj tozadevne ponudbe posestniki lesa takoj naznanijo.

Nadzornik za prehrano ima od 20. avgusta naprej pisarno na trgu cesarja Jožefa št. 1 (palača kneza Rosenberga).

Najvišje cene za zelenjavo so za sodne okraje Celovec (izvzemši Celovec) in Borovlje od 16. do 31. avg. za kelj 50 v, kolorabo 80 v, zeljnate glave 60 v, karfiol 1 K, peso 50 v, grah v stročju 70 v, fižolo v stročju 70 v, glavno salato 60 v, endivijevo salato 80 v, buče (navadne) 20 v za kg.

Lovske patrone. Z dnem 26. julija 1917 ne izdelujejo več v municijski tovarni v Wöllersdorfu lovskih patron. Izdelovala in razprodajala bo take patrone zanaprej posebna akcijska družba, ki se ustanavlja, začasno zastopana po cesarskem svetniku Thomasu na Dunaju, I., Peterplatz 4.

Globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom in znancem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljeni, pridni sin, oziroma brat, stric, svak, gospod

Peter Urbanc

enoletni prostovoljec četovodja

v cvetoči mladosti 19 let, po dobro dokončanih srednješolskih študijah, dne 1. avg. 1917 podlegel ranam, katere je zadobil na gališkem bojišču dne 31. julija 1917, v junaškem boju za domovino.

Zemeljski ostanki so bili dne 1. avg. 1917 položeni k večnemu počitku v mestu Zablotov.

Sv. maša zadušnica se bode brala dne 22. avg. 1917 v njegovi domači farni cerkvi.

Dragega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Sv. Štefan na Zill, 21. avg. 1917.

Peter in Marija Urbanc,
starši.

Anton Urbanc,
brat.

Liza Mošnik roj. Urbanc,
Marija Oswald roj. Urbanc,
Pavlina Urbanc,
sestre.

Anton Mošnik,
Martin Oswald,
svaka.

Albin Mošnik,
nečak.

Promet s sadjem nad 50 kg. Urad za ljudsko prehrano je z dne 30. jul. 1917 za pošiljatve svežega sadja postril potrebo prevoznega dovoljenja za množino od 500 kg na 50 kg.

Transportno dovoljenje je treba za vse pošiljatve kisa ali oceta vseh vrst, ki presega težo 100 kilogr. Prevozna dovoljenja dajejo politične oblasti 1. inštanca (okraj. glav.).

Oddajne cene za seno in slamo, po katerih se bode oddajalo seno in slamo za konzumente po razdeljevalnicah, je določila deželna vlada: seno, pripeljano, 22 K 40 v, stisnjeno 28 K, s cepci zmlačena slama, pripeljana, 15 K 40 v, stisnjena 21 K; druga slama, razen trševine, pripeljana, 13 K 40 v, stisnjena 19 K; trševina, fižolovka itd., pripeljana, 11 K 40 v, stisnjena 17 K. Cene veljajo za 100 kg neto pri razdeljevalnici in veljajo tudi za prejšnje pridelke v podrobni kupčiji, to je pri prodaji po trgovcih v množinah do 20 meterskih stotov na konzumente.

Zvišane porecije za moko in žito. Urad za ljudsko prehrano je z dne 15. avgusta 1917 iznova določil, da pristoja samooskrbovalcem (podjetnikom poljedelskih obratov) in njihovim domačim svojcem 300 g žita (moke), težakom pa 366 g žita za vsak dan od 19. avg. naprej. Za drugo prebivalstvo pa znaša količina na splošno 200 g moke, za težake 300 g moke. Ker pa zaloge moke ni dovolj, velja ta določba šele od 2. sept. naprej.

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: Otmar Mihálek.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Harmonium želi kupiti Pavel Jank v št. Rupertu pri Celovcu, Bahnstraße 15.

Posestvo z dobro vpeljano trgovino želi nekdo kupiti. Oglasila sprejme upravništvo „Mira“ št. 33.

Kajža na prodaj, prav po ceni, blizu farne cerkve v Kazazah. Več pove lastnik Martin Perbil v Kazazah, pošta Sinčaves, Koroško.

Ugodna prilika za mizarje! En debel češnjev hloh prodam za ceno po dogovoru. Jurij Stular, Dolinčiče, pošta Šmihel pri Pliberku, Koroško.

Prodajalko

ki zna dobro šivati in je zmožna obeh deželnih jezikov ter vpošlje pri ponudbi svojo sliko, sprejme takoj

Franc Nagl
zaloga klobukov
Beljak.

Oddaja v najem.

Na Edelmannovem posestvu v Zagorju (nad mostom sv. Ane) pri Galiciji na Koroškem se oddajo v najem za več let gospodarska poslopja in 20 oralov zemlje (travniki in polja). Zakup znaša 600 kron na leto ter se večinoma lahko odplačuje v pridelkih. Najemnik prejme od lastnika na leto 64 metrov mehkih drv in 1 hl mošta. — Ponudbe je nasloviti na oskrbnika posestva: Filipp Roth v Zagorju (p. Grabštanj), kjer se zvejo tudi vsa natančnejša pojasnila. Dopisuje se slovensko.

Prodajo se 4 lepe kobile

dve po 3 leta stare, 15 pesti visoke, dve po 6 let stare, 16 pesti visoke. Cene primeroma nizke.

Natančnejše pove

Josip Druškovič, trgovec v Slovenjgradou.

Paramente

kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelihe, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.

! Pozor ! Gumijeve cevi

se s „parodontom“ hermetično zgostijo, ni več treba krpati. Karton na poizkušnjo za eno cev proti predpošiljavi K 1:80 franko. Preprodajalec popust.

Zimmerl, Možica, Koroško.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštnino vred K 2:70.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2:45. — Povzetje 55 h več. — Naslov za naročila:

Jan. Brolich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Podaljšaj svoje življenje!

Svoje življenje je mogoče podaljšati, zabraniti bolezni, bolane ozdraviti, slabotne krepiti, omahujoče utrditi in nesrečne razveseliti!

Kaj je za vsako boleznijo?

Oslablost živčne moči, žalost, izguba ljubih prijateljev ali svojcev, razočaranje, strah pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je pot, da postaneš vesel, da se Tvoja nprav poživi, da zadobiš novo upanje, in ta pot se ti pokaže v spisu, ki ga dobi vsak, ki piše ponj, takoj in

čisto zastoj!

V tej drobni knjižici se razlaga, kako se v kratkem da brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako je mogoče izboljšati in odstraniti utrujenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabetost spomina, nevoljo do dela in razne brezštevne druge prikazni bolezni. Zahtevajte to pisanje, prineslo Vam bo upalne ure.

Naslov: Ernst Orsech, Berlin S. W.,
Markgrafenstraße 63, odd. 477.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10,000.000.

Rezervni zaklad: K 1,500.000.

Prodaja srečke razredne
loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo,
Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun.
Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke,
promese k vsem žrebanjem.